

de paagældende Købstæder; da der i Kommunerne findes Næringer, der komme til at betynde Kommunerne med ret store Udgifter, medens paa den anden Side Kommunerne blive affaarne fra at oppebære den Skat, de svare dertil. Jeg skal her erindre om, at samtidig hermed foregaar der ogsaa en anden Art af Udlytning fra Købstæderne til de tilgrænsende Landdistrikter, nemlig af Arbejderbefolkning, og denne udlyttede Arbejderbefolkning fra Købstæderne kommer naturlig til at behynde Landkommunerne med ikke faa Udgifter, medens den Skatteindtægt, som Landdistriktet kan oppebære af disse Borgere, selvfølgelig er ganske forsvindende. Disse to Strømme af Udlyttere komme derfor, som Forholdene nu ere, til noget at veje op mod hinanden, og derfor tror jeg, at der ogsaa kunde være nogen Betænkelse ved at gaa for gennemgribende til Værk ved en Ændring af disse Forhold, da det jo vilde føre til temmelig betydelige Forandringer og Omvæltninger i Bæftatningsforholdet mellem saadanne tilgrænsende Kommuner. Det Forslag, som jeg derfor her tillader mig at foreslægge, gaar ud paa kun at læmpe noget ved de bestaaende Forhold. Det har noget til fælles med et Forslag, som jeg allerede for 12 Aar siden var Medforslagsstiller til, om samme Sag, idet Grundlaget for saa vidt er det samme, nemlig den Tanke, at man vil lade de bestaaende Skatteforhold, det bestaaende Skattegrundlag uforandret i samtlige Kommuner i Landet, at altsaa Land- og Købstadkommunerne vedblivende beholde den nuværende Vigning paa Formue- og Lejlighed, og København udelukkende sin Vigning paa Indtægten, men at man lader foregaa en Fordeling af den i Dpholds kommunen paalignede Skat mellem de interesserede Kommuner. I det Forslag, jeg var Medforslagsstiller til — i 1879 tror jeg det var — var imidlertid opstillet et temmelig vidtløftigt Maskineri for Fremgangsmaaden ved Fordelingen af denne Skat. Jeg har troet, at dette Maskineri kunde i en ganske væsentlig Grad simplificeres, og dert skiller derfor det foreliggende Forslag sig fra det tidligere Forslag, at det gaar ud paa at lægge hele Fordelingen af den i Dpholds kommunen paalignede Skat i Hænderne paa en mellemkommunal Vigningskommission, som i Genhold til de fornødne Oplysninger og efter bedste Skøn foretager en Fordeling mellem de interesserede Kommuner. Derved vil hele det Apparat, som Loven kommer til at sætte i Gang, væsentligt bero paa disse Vigningskommissioner, paa Landet et Udvalg

af Amtsraad, og med de Modifikationer, som Forholdene i København og Købstæderne medføre; i disse Kommissioners Hænder vil Sagens Afgørelse komme til at hvile. Man vil derom sige, at det vil atter give Anledning til megen Vilkaarlighed, meget frit Skøn, og det er ogsaa saaledes; men det forekommer mig, at der ikke kan indvendes noget væsentligt derimod, da det ikke kommer til at forurette eller forulempe nogen Skatteyder; for Skatteyderne vil det være aldeles ligegyldigt, de komme ikke til at hve en eneste Dre mer i Skat efter dette Forslag end efter den nuværende Ordning. Det Spørgsmaal her kunde komme til at spille en Rolle er, hvorvidt Fordelingen af denne Skat vil blive udført til Kommunerens Tilfredshed, om enhver Kommune faar den Andel af Skatten, som kunde tilkomme den. Derom vil jeg sige, at selv om Fordelingen ikke vil ramme det absolut teoretisk rigtige i hvert enkelt Tilfælde, saa vil derved dog ikke være stet nogen større Urret i nogen Retning. Som Forholdet nu er, vil den Kommune, som jeg for Kortheds Skyld vil kalde Næringskommunen, hvorved jeg forstaar den Kommune, der har et Skatteobjekt, hvis Ejer ikke bor i Kommunen, ikke oppebære en eneste Dre i personlig Skat af et saadant Skatteobjekt. Efter Forslaget, som det her kommer til at lade, vil der dog være Udgang for den til at komme til at oppebære en Del, selv om det ikke er alt, hvad den maatte ønske. Ved Siden deraf skal jeg kun gøre opmærksom paa, at man, ved at gaa den af mig antydede Vej, vil opnaa Løsningen af et andet Spørgsmaal. Der er som bekendt en Del Vanskeligheder ved den kommunale Bæftatning, nemlig vedrørende Dpholdets, det skattepligtige Dpholds Varighed. Efter de Regler, som Forslaget indeholder, vil det hele Spørgsmaal være overordentlig let løst, idet det jo er indlysende, at naar Skattefordelingen foretages af en mellemkommunal Skattekommission, Vigningskommission, saa vil man kunne tage Hensyn til et hvilket som helst Dphold i Kommunen; man kan gøre det saa kortvarigt, som man vil; thi der bliver ikke Tale om at foretage nogen ny Vigning paa Grundlag af et nyt skattepligtigt Dphold. Den Skat, der en Gang er paalignet, bliver kun at fordele mellem de interesserede Kommuner i Forhold til Varigheden af Dpholdet i hver Kommune. Jeg har tænkt mig, at man kunde gaa ned til at bestemme Varigheden af det skattepligtige Dphold til en Maaned, ja man vilde jo endog kunne gaa lavere; men det vil jo allerede være ganske betydeligt.